

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.588/2019/7. szám

A felperes:

felperes neve

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Ütő-Siklódi Zoltán ügyvéd

Az alperes:

alperes neve

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

(jogtanácsos neve) jogtanácsos

A per tárgya:

Tisztességtelen kikötés érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 10.P.20.350/2017/5.

A fellebbezést benyújtó fél:

Felperes 10.P.20.350/2017/6. szám

Í T É L E T

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak az adóhatóság felhívására 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes és az alperes jogelődje 2007. november 16. napján jelzálogszerződést kötöttek, amelyet **(közjegyző neve)** közjegyző által **(közokirat száma)** számon közokiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat erősített meg. A szerződés - egyebek mellett - tartalmazta, hogy az abból eredő mindenkori tartozás összegének megállapítása tekintetében a bank üzleti könyvei az irányadóak, kivéve amennyiben azok bizonyíthatóan téves adatokat tartalmaznak (5. oldal 3. bekezdés). Az ingatlanra kötött jelzáloghitel szerződést a peres felek 2013. március 11. napján módosították.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében a 2007. november 6-án létrejött jelzálog kölcsönszerződést tartalmazó közjegyzői okirat 5. oldal 3. bekezdésében foglalt szerződéses kikötés részleges érvénytelensége

megállapítását kérte. Érvelése szerint a kikötés a 18/1999. Korm. rendelet (továbbiakban: Korm. r.) 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjaiba ütközik, ezért a 93/13. EGK. irányelv és az 1959. évi IV. tv. (továbbiakban: Ptk.) 290/A. §-a alapján tisztességtelen. Hangsúlyozta, a támadott kikötés egyoldalúan a fogyasztó hátrányára változtatja meg a bizonyítási terhet, tartozása közjegyzői okiratba foglalt tanúsításával lemondott arról, hogy a felek közötti vita esetén kétségbe vonja annak tartalmát. Emellett a ténytanúsítvány egyoldalúan feljogosítja a bankot a végrehajtás szempontjából lényeges kérdések megállapítására, továbbá arra, hogy a saját teljesítése milyen összegű és ezáltal szerződésszerűnek tekinthető-e.

- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elsődleges védekezése szerint megállapítási kereset előterjesztésének nincs helye, míg másodlagosan vitatta az érintett szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét. Kiemelte, a banki nyilvántartásba foglalt adatok vitathatóak, a közjegyző által kiállított ténytanúsítvány nem jogosítja sem egyoldalú értelmezésre, sem a szerződésszerű teljesítés kizárólagos megállapítására és nem változtatja meg a fogyasztóra hátrányosan a bizonyítási terhet.

Az elsőfokú ítélet

- [4] A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította. Határozata indokolásában kiemelte, a jelen ügyben alkalmazandó, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (Hpt.) 206. §-ában foglaltak alapján a pénzügyi intézmény feladata az adóssal szembeni követelés nyilvántartása, amelyről az adósnak közérthető, teljes körű írásbeli kimutatást (kivonatot) kell küldenie, mellyel szemben az adós kifogással élhet. A felek megállapodása szerint az alperes által vezetett könyvek szerinti követelést kellett a felperes tartozásának tekinteni, amely kikötés nem tisztességtelen, mert biztosítja számára a kimutatásban foglaltak vitatását, igényt tarthat részletesebb elszámolás kidolgozására. A szerződés e rendelkezése a jogszabályi előírásoknak megfelel, nem rosszhiszemű, vagy indokolatlanul egyoldalú, nem minősül a fogyasztóra nézve hátrányos szerződési kikötésnek, az adós aktuális tartozásának a pénzügyi intézmény kimutatásán alapuló meghatározása a jogszabályi előírásokkal összhangban áll.
- [5] A közjegyző a közjegyzőkről szóló 1990. évi XL. tv. (a továbbiakban: Kjt.) 111. § (1) bekezdése alapján ténytanúsító okirat, azaz közjegyzői tanúsítvány kiállítására jogosult, amely közhitelesen tanúsítja a jogügyletre vonatkozó akaratnyilvánítás tényét, közhitelesen jegyzőkönyvi, vagy záradéki formában tartalmazza a jogi jelentőségű tényeket. A közjegyző az okirat kiállításakor csupán azt vizsgálja, hogy az megfelel-e a banki nyilvántartásokban, bizonylatokban foglaltaknak, azt azonban nem, hogy az adós élt-e kifogásolási jogával, ezért a ténytanúsítvány kiállítása önmagában nem tisztességtelen.
- [6] A végrehajtás elrendeléséhez szükséges egyfelől a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. (a továbbiakban: Vht.) szerződéskötéskor hatályos 21. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése, továbbá egy közokirat, ami a végrehajthatóság feltételeinek bekövetkeztét igazolja, és amelyből megállapítható a teljes követelés lejárttá válása. A fennálló tartozás igazolására alkalmas felmondást ugyanakkor közokiratnak kell tanúsítania. Ezek alapján a közjegyzői tanúsítvány a felmondó nyilatkozat megtételének tényét és azt tanúsítja, hogy a követelés összege a nyilvántartásokkal egyezően került feltüntetésre, az csupán jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozat. A közjegyzői okiratba foglalt felmondás a hitelező egyoldalú nyilatkozata, a végrehajtás joga pedig a közjegyzői okirat létéből és nem a felperes tartozás elismerő nyilatkozatából származik. Mindemellett a fogyasztó nincs elzárva attól, hogy a banki nyilvántartások helyességét vitassa, azzal szemben kifogással, panasszal éljen. Mindebből következően, ha a hitelező a szerződést felmondja és annak megtörténtét közokirattal igazolja, akkor a fenti kikötés hiányában is közvetlenül kezdeményezhető a végrehajtási eljárás, az adósnak pedig ennek során is lehetősége van a követelésösszegezésének vitatására. A végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perekben a kikötéstől függetlenül a fogyasztó mindazt a kifogást, védekezést előterjesztheti, amit a kölcsönszerződés közokiratba foglalásának

hiánya esetén a hitelező által indított perben érvényesíthet. A bizonyítási teher a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdése szerint mindkét esetben az általános szabály szerint alakul, azaz az adott per felperesét terheli. A kikötés tehát a fogyasztó számára egyenlőtlenséget nem okoz és nem fordítja meg a bizonyítási terhet sem. Erre figyelemmel a támadott kikötést nem ítélte tisztességtelennek a Korm.r. 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjaiba foglaltakra ütközésre figyelemmel.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Fenntartotta, hogy a sérelmezett szerződéses kikötések a Korm.r. 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjaiba ütköznek, ezáltal a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése szerint semmisek. A 93/13. EKG. tanácsi irányelvet a hivatkozott Korm.r. ültette át a magyar jogba, ennek 1. § (1) bekezdése tartalmazza az ún. fekete listába tartozó kikötéseket, amelyeket minden esetben tisztességtelennek kell tekinteni. A szerződéses kikötés lehetőséget biztosít alperesnek arra, hogy a szerződés előzetes felmondása nélkül közjegyzői ténytanúsítványt állíttasson ki a számítása szerint fennálló tartozás összegéről és kérje annak végrehajtási záradékkal való ellátását. Ilyen esetben az adós csak az általa a Pp. 369. § a), vagy b) pontja szerinti végrehajtás megszüntetése, vagy korlátozása iránti perben vitathatja a végrehajtási záradékban megjelölt tartozása fennállását, avagy összegét. Lényeges hogy, a felmondáson alapuló végrehajtás esetén a végrehajtást kérőre hárul annak bizonyítása, hogy a követelés fennáll, az adós szerződésszegést követett el és a szerződés felmondása jogszerű. Ezzel szemben a záradékolt okirat az adós elismerésén emiatt a bizonyítási teher megfordul, tehát az adósnak kell bizonyítania, hogy az elismert tartozása nem áll fenn. E kikötés tehát a fogyasztó hátrányára változtatja meg a bizonyítási terhet, mert főszabály szerint a szerződésszegés tényét a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint az ezt állító félnek kell bizonyítania. Emellett a kikötés az alperest egyoldalúan, külön bizonyítás lefolytatása nélkül feljogosítja a végrehajtás szempontjából lényeges kérdések megállapítására, amelynek következménye egyebek mellett, hogy a hitelező dönt az adós szerződésszerű teljesítéséről, így a kikötés ez okból is tisztességtelen.

[8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéletábra döntésének indokai

[9] A fellebbezés alaptalan.

[10] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetéseivel, érdemi döntésével az ítéletábra egyetért, ezért ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az ítéletábra az alábbiakra kíván rámutatni.

[11] A felperes fellebbezése a kölcsönszerződés ún. ténytanúsítványra vonatkozó szerződési feltétele (5. oldal 3. bekezdés.) tisztességtelensége megállapítására, illetve annak elutasítására vonatkozó ítéleti rendelkezést érintette. Erre figyelemmel az ítéletábrának azt kellett vizsgálnia, hogy a sérelmezett kikötés a felperes által megjelölt Korm.r. 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjába ütközik-e, ezáltal annak tisztességtelensége megállapítható-e [Pp. 253. §].

[12] A 93/13. EKG. irányelvnek a perbeli szerződés vitatott pontjába foglalt általános szerződési feltétellel tartalmát tekintve megegyező szerződési kikötés tisztességtelenségével kapcsolatos értelmezés tárgyában az EUB előtt C-34/18. számon indult előzetes döntéshozatali eljárás, amelynek befejezéséig az ítéletábra a másodfokú eljárást felfüggesztette.

[13] Az elsőfokú ítéletet követően hozott határozatban az EUB - értelmezve a 93/13. EKG. irányelv Melléklete 1. pontjának m) és q) alpontját - a nemzeti bíróság hatáskörébe utalta annak eldöntését,

hogy a támadott szerződési kikötés tartalmával megegyező szerződési feltétel az irányelv e pontjaiban megjelölt szerződési kikötések körébe tartozik-e.

[14] Az EUB ítéletét követően folytatódó eljárásban a peres felek újabb nyilatkozatot nem tettek.

[15] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés vitatott rendelkezése nem biztosít az alperes részére jogosultságot arra, hogy kizárólagosan és egyoldalúan értelmezze a szerződéses rendelkezéseket. Az egyoldalú értelmezés azt jelentené, hogy kizárólag a bank határozhatná meg, hogy egy szerződéses feltételt, kikötést hogyan kell érteni és alkalmazni, a bankkal szerződő félnek ebbe nem lehetne beleszólása, az erre vonatkozó jogait kizárnák, a szerződéses kikötés értelmezésének jogától megfosztanák. Perbeli esetben ez a kikötés nem zárta ki a felperes jogát és lehetőségét: az alperes a saját nyilvántartása alapján meghatározta a felperes tartozásának összegét, a felperesnek a jogviszony fennállása alatt, a felmondáskor és azt követően is lehetősége volt arra, hogy nyomon kövesse tartozása alakulását, annak törlesztését. Módja volt az alperesétől eltérő álláspontja közlésére, nem volt elzárva attól sem, hogy végső soron ezt akár perben is megtegye. A felperes rendszeresen tájékoztatást kapott a tartozásról és annak az alperes által nyilvántartott összegéről, ha az abban foglaltakat vitatta, részletes elszámolást kérhetett akár a végrehajtási eljárás megindítását követően is. Mindezek alapján nem állapítható meg, hogy a kikötés a Korm.r. 1. § (1) bekezdés a) pontjával ellentétes.

Annak vizsgálata során, hogy az érintett szerződéses kikötés a Korm.r. 1. § (1) bekezdés b) pontjába ütközik-e, ügydöntő jelentőségű annak megítélése, hogy a felek között létrejött szerződés sérelmezett pontjának azon kikötése, amely szerint a felperes mindenkori fizetési kötelezettségét illetően az alperes saját nyilvántartását, illetve az annak alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadja el, a Ptk. 242. §-a szerinti joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak minősül-e. Tartozáselismerés esetén ugyanis a bizonyítási teher megfordul és az adósnak kell bizonyítania, hogy az elismert tartozása nem áll fenn (BH1990. 439.).

[16] A fél nyilatkozatához - ahogy arról az EBH2000. 309. sz. határozat is állást foglalt - a tartozáselismerés jogkövetkezményei akkor fűződhetnek, ha a tartozás elismerése magyarázatot nem igénylő módon kifejezetten és félreérthetetlenül történik. Ennek az elvárásnak csak az olyan tartozáselismerő nyilatkozat felel meg, amelyet már fennálló, összecszerűen meghatározott követelés tekintetében tettek meg. A per tárgyát képező szerződéses rendelkezés ilyennek nem tekinthető, ezért e kikötés esetében ezért nem érvényesülnek a tartozáselismerés joghatásai.

[17] A kereset tárgyát képező szerződéses kikötés a felperes részéről joglemondásként sem értékelhető. Az egyoldalú joglemondás ugyanis az a nyilatkozat, amellyel a jogalany az őt kétségkívül megillető jogosultságról kifejezetten lemond. A Ptk. 207. § (4) bekezdése értelmében az igényérvényesítésről, vagy a vitatásról való lemondásnak félreérthetetlennek és határozottnak kell lennie, nincs helye a nyilatkozat kiterjesztő tartalmú értelmezésének (BH1993. 673).

[18] Nem állít fel a keresettel támadott szerződéses kikötés a felek szerződésében olyan vélelmet sem, amely szerint az alperes az igénye alapjául szolgáló valamely egyéb bizonyítást igénylő tény, egy attól különböző, másik tény bekövetkezésével és igazolásával bizonyíthatná és így képes lenne elhárítani bizonyítási kötelezettségét a bizonyítást igénylő döntő tényre nézve. A közjegyzői okirat 5. oldal 3. bekezdésében rögzített kikötésnek ilyen tartalom nem tulajdonítható.

[19] Mindezekből következően, miután a kölcsönszerződés (közjegyzői okirat) hivatkozott rendelkezése sem tartozáselismerést, sem joglemondást nem tartalmaz, és nem minősül a vélelem hatásával bíró kikötésnek sem, a bizonyítási kötelezettség alakulását, a bizonyítási eljárás lefolytatását nem befolyásolja, a bizonyítási terhet nem fordítja meg. Ez azt jelenti, hogy ha az alperes a jelen szerződésből eredő követelését a felperessel szemben peres úton kívánja érvényesíteni, a perben az 1952. évi III. tv. (továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdése értelmében őt terheli annak bizonyítása, hogy a szerződés milyen tartalommal jött létre, annak alapján milyen összeget folyósított a felperes részére, a saját nyilvántartásában rögzített felperesi törlesztésekre figyelemmel mekkora a felperesekkel szemben fennálló követelése. Az alperes erre vonatkozó tényállításai - maga a

ténnyanúsítvány is - nyilvánvalóan a saját nyilvántartásán alapul, vita esetén azonban a perben a végrehajtást kérő - alperesnek be kell mutatnia a nyilvántartása elszámolási elveit, módszereit, adatait, számításait pedig le kell vezetnie. Ha a felperes mindezeket követően is azt állítja, hogy az alperes elszámolása nem felel meg a szerződésben foglaltaknak, illetőleg a közölt számítás hibás, vagy arra hivatkozik, hogy részéről nagyobb összegű teljesítés történt, ellenbizonyítással élhet.

[20] A per tárgyává tett kikötés nem befolyásolja a kölcsönszerződésből eredő követelés kapcsán a végrehajtási záradék kiállításának feltételeit, tehát nem érinti a szerződő felek igényérvényesítési, illetőleg védekezési lehetőségeit és nem hat ki a végrehajtási záradék alapján indult végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perekben a bizonyítási kötelezettség alakulására sem, az alábbiak szerint.

[21] A Vht. a felek közötti szerződéskötés idején hatályos 21. § (1) bekezdése, illetve a jelenleg hatályos 23/C. § (1) bekezdése értelmében végrehajtási záradékkal látható el a közjegyzői okirat, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló, vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettségvállalás tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, valamint a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltételnek, vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz a Vht. korábbi 21. § (2) bekezdése, illetve a jelenlegi 23/C. § (2) bekezdése szerint az is szükséges, hogy a feltétel, vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa. Amennyiben pedig a végrehajtást kérő az adott szerződésszegés miatt közokiratba foglalt jognyilatkozattal a szerződést felmondta, úgy minden további feltétel nélkül helye van a végrehajtási záradék kibocsátásának. Ettől nyilvánvalóan eltérő kérdés, hogy a szerződésszegés valóban bekövetkezett-e, a felmondás jogszerű-e, ez ugyanis a végrehajtási záradék kiállítása során érdemben nem vizsgálható (BH1997. 348., BH2002. 492.).

[22] Az ily módon kiállított közjegyzői okirat (Kjtv. 111. §) nem ügyleti, hanem jogi jelentőségű tényeket rögzítő ténytanúsító okirat, amelynek kiállítását a végrehajtást kérő akkor is kérheti a közjegyzőtől, ha az adóssal kötött szerződésben előzetesen erről külön nem rendelkeztek, illetve az adós előzetesen nem nyilatkozott külön arról, hogy a végrehajtást kérő nyilvántartásában rögzített adatok a ténytanúsítvány kiállításának alapjául szolgálnak. Ebből következően ilyen szerződéses kikötés hiányában is ugyanilyen módon és tartalommal kérhetné a végrehajtást kérő a közjegyzői ténytanúsítvány kiállítását és a végrehajtási záradék kibocsátását. E szabályokból következik, hogy végrehajtási záradék kiállítása esetén az adós tartozását a Pp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben vitathatja, így a kölcsönszerződés e vonatkozásban sem biztosít jogosultságot az alperes részére, illetve nem ró több terhet a felperesre, mint ami őt jogszabály alapján megilletné, illetve terhelne. A fentiekből következően a bizonyítási teher a Pp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben is a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint alakul, annak körében a kölcsönszerződés vitatott pontjában foglaltak a felperes jogi helyzetét nem érintik, azt nem teszik hátrányossá. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a közjegyzői okirat 5. oldal 3. bekezdésébe foglalt kikötés nem tisztességtelen, a bizonyítási terhet a felperesre hátrányosan nem változtatja meg [Korm.r. 1. § (1) bek. j) pont].

[23] Egyetért az ítéletábra az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a vitatott szerződéses rendelkezés nem jogosítja fel kizárólagosan az alperest a teljesítés szerződésszerűségének megállapítására. Az a kikötés tekinthető tisztességtelennek, amely a fogyasztóval szerződő felet - tehát perbeli esetben az alperest - jogosítja fel arra, maga állapítsa meg a saját teljesítése megfelelőségét. E kikötés azonban nem a szerződés rendelkezéseinek értelmezésére és nem az adós teljesítése szerződésszerűségének a megállapítására vonatkozik, hiszen a kikötés csak arról szól, hogy a bank a közvetlen bírósági végrehajtás megindítása céljából ténytanúsítvány kiállítását kérheti a közjegyzőtől az általa nyilvántartott adatok alapján. Önmagában a tartozás összecszerűségének kimutatása és igazolása semmilyen szerződéses rendelkezés bank általi egyoldalú interpretációját nem teszi lehetővé, továbbá sem kizárólagosan, sem egyéb módon nem jogosítja fel a bankot arra, hogy az ügyfél, vagy

a saját szerződésszerű teljesítését megállapítsa. Ebből következően a sérelmezett kikötés a jogszabályi előírásokhoz képest nem tartalmaz hátrányos eltérést, nem eredményez és nem biztosít többletjogosultságot a bank számára és nem teszi az ügyfél kötelezettségét terheesebbé. Emellett nem csorbítja az ügyfél szerződésből eredő jogait és igényérvényesítési lehetőségét sem, nem érinti (nem vonja el) a felperes kötelmi jogát arra, hogy maga állapítsa meg az alperes szolgáltatásának megfelelőségét, megítélje és minősítse azt (BH2018. 146., Ptk. 283. §). Erre figyelemmel a vitatott rendelkezés Korm.r. 1. § (1) bekezdés a) pontjába ütközése sem állapítható meg.

[24] Ettől eltérő álláspont esetén sem tekinthető az érintett szerződési feltétel tisztességtelennek. Az alperes ugyanis eleget tett a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségének, nevezetesen folyósította a kölcsönt, ezt követően pedig saját érdekében állt, hogy figyelemmel kísérje a visszafizetési kötelezettség teljesítését. Ha a pénzügyintézet nem találja szerződés szerűnek az adós teljesítését, nem zárható el attól, hogy felszólítsa a teljesítésre és a felszólítás eredménytelensége esetén felmondja a jogviszonyt. Életszerű és nem jogsértő, ha a pénzügyintézet jogszabályi rendelkezés alapján a tartozás nyilvántartására köteles, úgy a tartozás összegének követelésekor a saját kimutatásait vegye alapul. A fogyasztó ugyanakkor nincs elzárva attól, hogy vitassa az alperes nyilvántartásaiban kimutatott tartozása összegét, illetve elszámolása helyességét. Egyrészt a Hpt. 206. § (1) bekezdése előírta a pénzügyintézetnek, hogy folyamatos szerződések esetén legalább évente egy alkalommal, valamint a szerződés lejártakor egyértelmű, közérthető és teljeskörű írásbeli kimutatást küldjön az ügyfeleinek, amely kimutatással szemben a fogyasztó a Hpt. 206. § (2) bekezdése értelmében kifogással élhet. Másrészt nincs akadálya annak, hogy a felek a szerződésből eredő jogvitájukban - ideértve a pénzügyintézet elszámolásának a helyességét és a szerződés esetleges felmondásának jogszerűségét is - a bíróság döntését kérjék. Minderre figyelemmel a vitatott szerződéses kikötés tisztességtelensége a Korm.r. 1. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem volt megállapítható.

[25] A felperes a Pp. 253. § (3) bekezdésére alapított, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos fellebbezési kérelmét nem indokolta, az ítéletábra ugyanakkor azt állapította meg, hogy annak az e törvényhely szerinti feltételei - a tényállás vagy bizonyítási eljárás nagyfokú, érdemi döntésre is kiható hiányosságai - nem állnak fenn.

[26] A felperes az eljárás során illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért fellebbezése sikertelenségére figyelemmel a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket viselni köteles (Pp. 78. § (1) bekezdés, 1990. évi XCIII. tv. 39. § (3) bekezdés c) pont, 59. § (1) bekezdés, 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdés.

[27] Az alperesnek a fellebbezési eljárásban igazolható költsége nem merült fel, ezért az ítéletábra e tekintetben a döntéshozatalt mellőzte.

, 2020. május 19.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró